

אסף וקסמן

6.11.1979-12.11.2007

ילדותו של אסף

אסף נולד ב-6.11.1979 להוריו רחל ולאון וקסמן, כבן בכור למשפחתו. כשהיה בן 3, נולדה אחותו אפרת, שמהרגע הראשון חש אסף כלפיה אהבה, טיפל בה במסירות ומעולם לא קינא בה. לאורך כל חייו של אסף נמשכו יחסים קרובים אלו.

בתיכון למד במקיף ה' בראשון לציון והיה תלמיד מצטיין. בגיל 17 עבר את מבחן הפסיכומטרי בציון של 752, מבלי להזדקק לאף קורס הכנה.

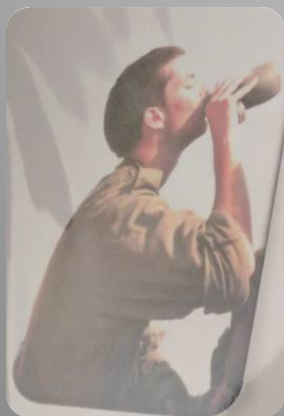

שירותו הצבאי וחיי האזרחיים

בשירותו הצבאי היה תצפיתן לוחם ביחידה 869 והומלץ לקצונה. במשך שירותו הצבאי היה גם מ"כ בטירונות יחידה וסמל צוות במוצב חזקה.

במילואים אסף שירת כמפקד תא מודיעין בגדוד 5848.

לאחר שחרורו נסע אסף עם חבר ילדות, עידן בן-עמי, לטייל במזרח הרחוק. השניים טיילו ארבעה חודשים בהודו, בנפאל ובתאילנד, וצברו חוויות רבות. לאחר שחזר לארץ החל אסף ללמוד בטכניון, באחת המגמות היוקרתיות - הנדסת מחשבים ותוכנה. בסיום לימודיו השתלב בתפקיד מהנדס מחשבים בחברת "אורבוטק", והספיק לעבוד שם כשנה וחצי. במסגרת תפקידו נסע פעמיים לקוריאה הדרומית ועמד בהצלחה בעבודה מול הלקוח.

מי היה אסף בשביל הסובבים אותו?

אסף היה להוריו חבר קרוב, בן אוהב, דואג ותומך. הוא הרעיף על כל מי שסבב אותו אהבה. בשעות הפנאי המשפחה נהגה לבלות יחד, במסעדות, בטיולים, בארוחות סוף השבוע, בשיחות חולין ובצפייה בטלוויזיה. לאסף היו הרבה חברים. חבריו הקרובים העידו שהם תמיד קינאו בו על היחסים המאוד קרובים שהיו לו עם הוריו ואחותו. הוא היה אדם עם המון נתינה לסובבים אותו ונגע בחייהם של רבים. הוא דיבר תמיד עם כולם בחביבות, ניסה לעניין אותם בספרים שאהב, במוזיקה טובה או במאכלים שונים. אנשים אהבו אותו בגלל היחס החם שלו ובגלל הנתינה הרבה שלו. אסף היה אדם ישר וערכי מאוד שתמיד שאף לצדק וגילה התחשבות רבה כלפי הזולת.

תחביביו של אסף

אסף היה בראש ובראשונה איש ספר. באוסף הפרטי שלו יש למעלה מאלף ספרים. כולם ספרים איכותיים מגדולי הסופרים בעולם ובמגוון רחב מאוד של נושאים: ספרות, שירה, מוזיקה, אומנות, פילוסופיה וכו'. הוא קרא למשל את יוליסס של ג'יימס ג'ויס באנגלית, ספר שנחשב לאחד הקשים שנכתבו אי פעם בשפה האנגלית, אם לא הקשה ביותר. הוא תמיד חלם שבביתו הפרטי יקים ספרייה גדולה. רק ביום שישי האחרון לפני מותו הוא קנה שבעה ספרים והחל לקרוא במקביל כמה מהם.

לאסף היו גם תחומי התעניינות רבים אחרים כמו: מוזיקה
ובישול. בתחום הבישול היה יצירתי מאוד ונעזר בספרים
אך לקח את המתכונים למחוזות אחרים. היה לו טעם
משובח באוכל. הוא אהב לפנק את משפחתו ואת חבריו
במאכלים שהכין. בתחום המוזיקה היה לאסף אוסף גדול
מאוד של דיסקים שכוללים את כל סוגי המוזיקה שאהב:
מוזיקה קלאסית, ג'ז, רוק וכו'.
אסף היה איש אשכולות אמיתי!

חיייו של אסף נקטעו ביום ב' בכסלו תשס"ח (12.11.2007)
במהלך תרגיל פלוגתי שערך גדוד המילואים שלו ברמת הגולן.
הנגמ"ש שבו נהג התהפך, ואסף נהרג.

מחקירת התאונה עלה ביום שקדם לתאונה נדרש אסף לשמש כנהג נגמ"ש עקב מחסור בנהגים. אסף התריע פעמיים בפני המ"פ שלו שהוא לא מיומן לנהיגה בנגמ"ש ושהוא נהג רק בקורס לנהיגת נגמ"שים לפני תשע שנים (קורס של ארבעה ימים בלבד!). מאז הקורס אסף לא נהג ולא היה לו שום ניסיון נהיגה בנגמ"ש. המ"פ לא הסכים לשחרר אותו מהנהיגה למרות שהיו לו נהגים אחרים מיומנים שיכלו למלא תפקיד זה.

הם העבירו אותו רענון קצר בשטח מישורי ולא ע"י
מדריך מוסמך. בנוסף, הוא נשלח לתוואי נהיגה קשה
ביותר מבלי שהתריעו בפניו שהולכת להיות ירידה קשה,
מבלי להגיד לו שעליו לנהוג במהלך ראשון ומבלי להגיד
לו שיש בנגמ"ש חגורות בטיחות. רשימת הרשלניות
שביצעו מפקדיו היא ארוכה. כל אחת לחוד, אם לא הייתה
מתבצעת, יכולה הייתה להציל את אסף. כולם מודים
היום, בדיעבד, שאסור היה לשלוח אותו למשימה הזו
ושזה היה מוות מיותר.

אסף היה בן עשרים ושמונה בנופלו. הוא הובא למנוחת
עולמים בבית העלמין הצבאי בראשון לציון. הותיר הורים
ואחות.

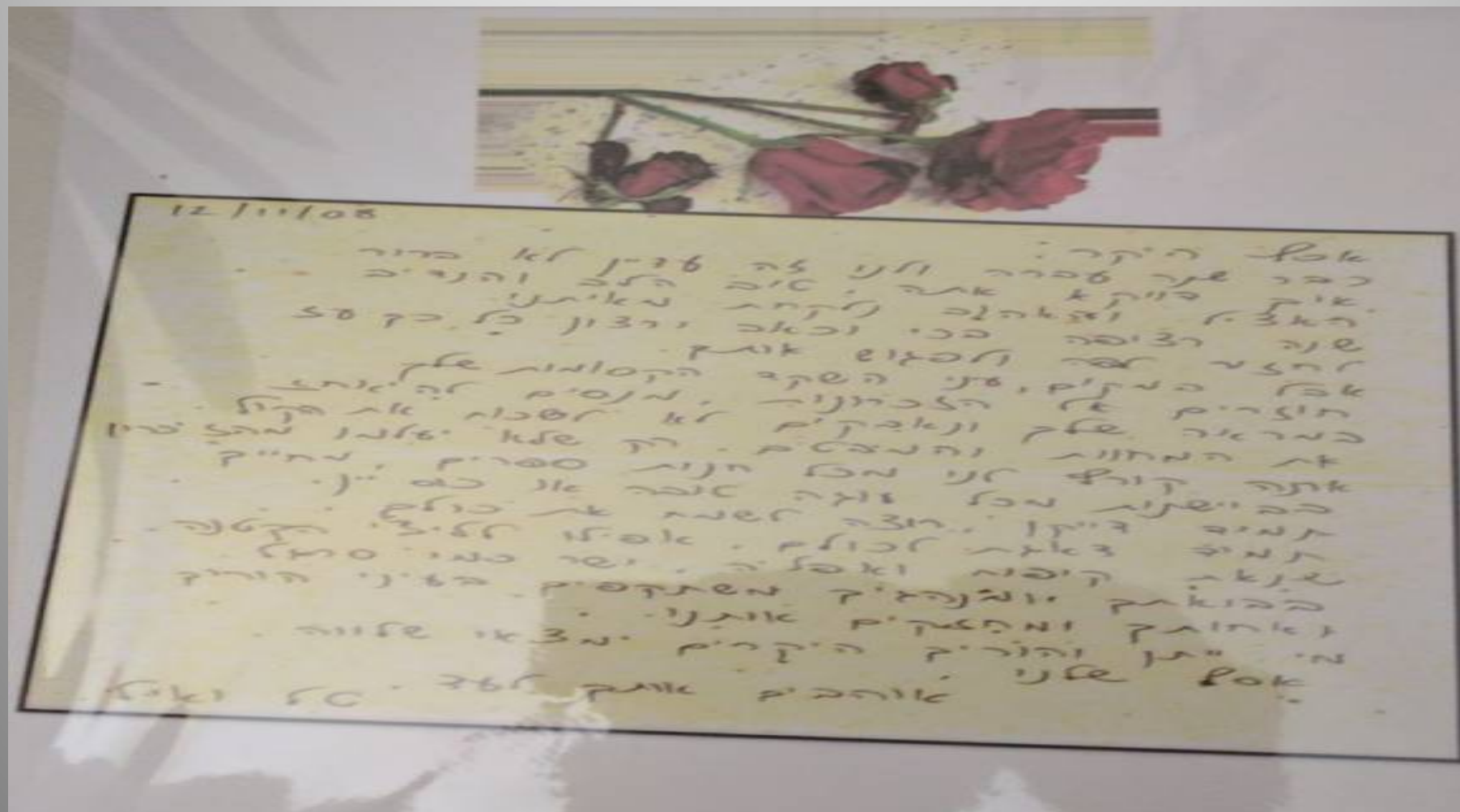
היום שאחרי...

תאונת האימונים נחקרה על ידי ועדת חקירה צבאית ועל ידי המשטרה הצבאית החוקרת. הפרקליטות הצבאית הורתה על הגשת כתבי אישום נגד ארבעה ממפקדיו של אסף בגין גרימת מוות ברשלנות.

עם התחושה שהמוות היה מיותר צריכה המשפחה להמשיך לחיות. מאז אותו יום שבו נהרג אסף חשים ההורים שלא רק שחיו הצעירים והיפים נקטעו, אלא גם החיים שלהם, והאבדה קשה מנשוא.

לאסף, כמו לכל בחור צעיר, היו הרבה חלומות. בתחום המקצועי הוא שאף לעבוד בבניית מחשבים. בתחום האישי, כיוון שאהב ילדים, תכנן להקים משפחה. הוא רצה כמובן לנסוע למקומות מעניינים ובעיקר ללונדון ולניו יורק, למסעות של רכישת ספרים ולהופעות מוזיקליות של האמנים שאהב. אך כל חלומותיו נגדעו באכזריות. אסף השאיר אחריו חלל ענק שלא ייסגר לעולם.

דברים שכתבו על אסף לאחר מותו

"אם לומר את האמת, אז כתיבה זה לא הצד החזק שלי ובכל זאת, ללא שום התלבטות מוקדמת, החלטתי לכתוב את המכתב הזה, למרות שאיני מכיר אתכם כלל וכלל. ומה שגרם לי לכתוב לכם את המכתב הזה הוא בן אדם אחד, בן אדם אחד ושמו אסף." את אסף הכרתי לזמן קצר ביותר וזה היה מתישהו השנה במילואים האחרונים שהיו לנו בצפון הארץ. אני איני משרת אתו באותה המחלקה אך מסיבות כאלה ואחרות סופחתי למחלקה שלו, מחלקה 5. את מחלקה 5 מרכיבים מספר לא קטן של חיילים וכולם ללא יוצא מן הכלל הם טובי הבנים שנמצאים וחיים בארץ הזאת. אך ללא ספק מבחינתי, לפחות, בלט בחור אחד, אסף. "אינני מתכוון לכתוב נאום חוצב להבות ואינני מתכוון להשתמש בביטויים גבוהים. רק אומר כך: אסף היה ועודנו אדם שחוץ ממראהו המרשים בעיני כול, הוא לב. לב אחד יפה וגדול שמקרין רוגע ואהבה לכל הסובבים אותו." אסף הוא בחור חכם בצורה בלתי רגילה ובאותה מידה צנוע להפליא. איש של הקשבה והבנה וזה מה שגרם לי להעריך אותו כל כך בזמן הקצר מאוד שהיינו יחד. "אז מה שנשאר לומר ובא מתוך הלב שלי הוא שאסף אמנם עזב, אך לא נעלם. מחזק את ידיכם."

אליאל פרסבורגר כתב:

"את אסף פגשתי לראשונה במילואים בקו האחרון שעשינו בשמירה על גבול הצפון. כשראיתי אותו לראשונה נגלה אליי אדם נעים ומאופק עם עיניים חכמות וחיוך מבויש. ככל שעבר הזמן גיליתי אדם שופע טוב לב, רצון לעזור, נכון תמיד לתת כתף. אסף, כאשר באתי לבקר ולנחם בביתך הראו לי ספרים רבים בעלי נושאים שונים ומגוונים בהם התעניינת ובהם שלושה ספרים שקנית לפני המילואים ושקראת אותם בו זמנית כאשר הסימניות עדיין נמצאות במקום בו הפסקת. היה שם ספר של הנרי קיסינג'ר, ספר שירה, וספר עיון. אז התבהר לי עד כמה עולמך היה מלא ועשיר והתחדד לי עד כמה היית מורכב ורגיש עם עומק נדיר. חרותה בזיכרוני תמונה מהמילואים באותו קו, שכאשר חזרנו לבסיס והלכנו לישון לאחר מספר ימים של פעילות מאומצת ומעייפת בשמירה על גבול הצפון, אני מסתכל על החברים בחדר כשכולם ישנים ורק אתה עדיין ער, רוכן על אחד הספרים שהבאת אתך, מנסה לגמוע עוד מספר דפים לפני שתירדם. אסף, היית בעל תפיסה ריאלית גבוהה בשילוב של דברי הגות ושירה. יכולת ניתוח לצד רגישות נפלאה. ומעל כל זאת היית בן אדם".

"ככל שעובר הזמן ואני שומע ומלקט עוד ועוד סיפורים עליך אני מבין עד כמה אדם גדול היית. הרי יכולת לבחור בכל כך הרבה תחומי עניין שונים. נגעת בעולמות מגוונים ואף מנוגדים. שילבת בין החומר והרוח. אך עם זאת היו לנגד עיניך תמיד האנשים סביבך. נכון תמיד לעזור, לשמוע, להתעניין, לעוץ עצה, וכל זאת בנועם ובחיוך עם תחושה כל כך טובה שנתת לסובבים אותך, וללא טיפת התנשאות או זלזול מצדך. היום כשאני מחנך תלמידים, אני תמיד מדגיש בפניהם את החשיבות של האמירה של חז"ל: 'דרך ארץ קדמה לתורה', ומסביר להם שלא משנה עד כמה האדם הוא גאון במוזיקה, במדע או כל דבר אחר, אם הוא לא יודע להיות בפני האנשים האחרים - בן אדם. ובשבילי אסף, מעל הכול תהווה דוגמה אישית של 'דרך ארץ' של להיות במובן הכי טהור ואמיתי - אדם. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים."

**"הצבי ישראל על במותיך
חלל איך נפלו גיבורים. מדם
חללים מחלב גיבורים קשת
יהונתן לא נסוג אחור וחרב
שאול לא תשוב ריקם...
מנשרים קלו מאריות גברו.
צר לי עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאוד. איך נפלו
גיבורים ויאבדו כלי
מלחמה."**

• **עריכה: עידן סיבידיה**
בית ספר: רביבים מקיף ז'
שנה: 2017 תשע"ז.